Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
II 2 У.11183/10 (2009)
Дана: 02.09.2010.године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Десе Симић, председника већа, Милорада Тешића и Николе Динића, чланова већа, са судијским помоћником Небојшом Стојановићем, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из …, … ..., кога заступа адвокат Горан Белић из Београда, Косовска 16/1, против тужене Команде војног округа Београд, ради поништаја решења тужене Уп-2 број 175-2 од 11.08.2009. године, у предмету признавања учешћа у оружаним акцијама, у нејавној седници већа, одржаној дана 02.09.2010. године, донео је:

П Р Е С У Д У

Тужба **СЕ УВАЖАВА** и **ПОНИШТАВА** решење Команде војног округа Београд Уп-2 број 175-2 од 11.08.2009. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Војног одсека Београд УП-1 број 1262-2 од 14.04.2009.године којим је одбијен тужиочев захтев за признавање учешћа у оружаним акцијама.

Против оспореног решења тужилац је поднео тужбу Врховном суду Србије дана 20.08.2009. године под бројем У.6059/09. Управном суду су дана 01.01.2010.године, на основу члана 89. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/08), уступљени предмети Врховног суда Србије и окружних судова у којима до 31.12.2009.године није донета одлука, а за које је надлежан Управни суд на основу члана 29. став 1. истог закона.

Тужилац тужбом оспорава решење тужене, наводећи да је овим решењем незаконито одбијена његова жалба и предлаже да се решење поништи. Наводи да је погрешно схватање туженог органа да Војна пошта 22461 Пакрац, у време док је тужилац био њен припадник, није била у саставу тадашње ЈНА, нити под њеном командом, већ је била у саставу Територијалне одбране. Указује да је према члану 91. тада важећег Закона о општенародној одбрани Територијална одбрана била саставни део оружаних снага, као и да су на основу члана 86. Закона о одбрани („Службени лист СРЈ“ број 87/93) послови Територијалне одбране прешли у надлежност СРЈ, односно у надлежност Министарства одбране. Сматра да су све Војне поште Територијалне одбране до 19.05.1992.године биле у саставу и под командом тадашње ЈНА, а што се утврђује и из пресуде Другог општинског суда у Београду П.5101/00 којом је утврђено да је тужилац, у време када је био рањен 11.10.1991.године био припадник тадашње ЈНА.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему код разлога изнетих у образложењу оспореног решења и предложио је да Суд тужбу одбије, као неосновану.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и увидом у списе предмета, поступајући на основу члана 77. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ број 111/09), по правилима поступка прописаним одредбама Закона о управним споровима („Службени лист СРЈ“ број 46/96), Управни суд је нашао:

Тужба је основана.

Према стању у списима предмета утврђује се да је тужилац 31.03.2009.године поднео првостепеном органу захтев за издавање уверења ради признавања радног стажа у двоструком трајању за период од 17.08.1990.године до 19.05.1992.године. Одлучујући по поднетом захтеву, првостепени орган је својим решењем од 14.04.2009.године одбио захтев за признавање тужиочевог учешћа у оружаним акцијама, због чињенице да Војна пошта 22461 Пакрац није била у саставу и под командом ЈНА, већ у саставу Територијалне одбране, као и да тужилац не испуњава услове из члана 360. став 4. Закона о Војсци Југославије којим је прописано да се време које је регрут провео као добровољац у јединицама и установама Југословенске народне армије или у саставима под њеном командом, од 17. августа 1991. до 19. маја 1992. године, рачуна као служење војног рока у двоструком трајању. Тужени орган, одлучујући о поднетој жалби, оцењује да је првостепени орган правилно утврдио напред наведне чињенице, као и да је правилно применио наведену одредбу Закона. Поред тога, тужени орган сматра да тужилац није испунио ни услове из одредбе члана 264. став 3. истог закона којом је прописано да се војном осигуранику, односно кориснику војне пензије који је као припадник оружаних снага Југославије учествовао у одружаним акцијама после 17. августа 1990. године, време проведено

у тим акцијама и у заробљеништву, као и време проведено на лечењу и медицинској рехабилитацији услед болести или повреда задобијених у оружаним акцијама и заробљеништву рачуна као стаж осигурања у двоструком трајању, а због чињенице да тужилац није војни осигураник из члана 241. Закона о Војсци Југославије.

Код оваквог чињеничног и правног стања ствари Управни суд налази да је оспорено решење донето уз битну повреду правила поступка из члана 116. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“ број 33/97 и 31/01) којим је прописано да у управним стварима у којима је по закону или по природи ствари за покретање и вођење поступка потребан захтев странке, орган може покренути и водити поступак само ако постоји такав захтев, као и уз повреду одредбе члана 198. став 1. Закона којом је прописано је да се диспозитивом решава о предмету поступка у целини и о свим захтевима странака о којима у току поступка није посебно решено. Како се из списа предмета утврђује да је тужилац поднео захтев за издавање уверења које му је потребно ради признавања радног стажа у двоструком трајању за период од 17.08.1990.године до 19.05.1992.године, а првостепени и другостепени орган нису одлучивали о захтеву странке за издавање уверења, већ су својим решењима одлучивали о захтеву за признавање учешћа у оружаним акцијама, као посебном праву, иако тужилац овакав захтев није поднео, то је оспорено решење донето уз битне повреде правила поступка из напред цитираних одредби закона. У поновном поступку, тужени орган ће отклонити наведене недостатке и правилно утврдити садржину тужиочевог захтева, применом одредбе члана 58. Закона о општем управном поступку, након чега ће донети правилну и на закону засновану одлуку за коју ће дати потпуне и правилне разлоге који упућују на одлуку каква је донета.

Налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца Управни суд је на основу члана 41. став 2, у вези члана 38. став 2. Закон о управним споровима („Службени лист СРЈ“ број 46/96), одлучио као у диспозитиву ове пресуде, с тим што је тужени орган везан примедбама суда наведеним у овој пресуди, у смислу одредбе члана 61. истог закона.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 02.09.2010.године, II 2 У.11183/10 (2009)

Записничар **Председник већа-судија**
Небојша Стојановић, с.р. **Деса Симић, с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

МТ